

Sygn. akt: VIII K 389/13

2 Ds 18/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2013 roku

Sąd Rejonowy w Legnicy VIII Wydział Karny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Paweł Sosa

Protokolant: sekretarz sądowy Izabela Mazan

z udziałem prokuratora Grażyny Zgólki

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 października 2013 r.

sprawy **A. W.**

s. W. i Z.

ur. (...) w L.

oskarżonego o to, że w dniu 31 grudnia 2012r. w L. dokonał rozboju na osobie Z. S. w ten sposób, że uderzył pokrzywdzonego pustą butelką po piwie w głowę a gdy ten upadł wielokrotnie kopał go po głowie doprowadzając do stanu bezbronności po czym z kieszeni spodni dokonał kradzieży pieniędzy w kwocie 70 zł oraz zabrał w celu przywłaszczenia reklamówkę z alkoholem w postaci szampana, wódki i piwa czy działał na szkodę Z. S. w łącznej wysokości 100 zł, przy czym czynu tego dokonał będąc uprzednio karanym prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego w Legnicy z dnia 02.10.2006r. w sprawie o Sygn. akt II K723/06 za czyn z art.13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie: od 17.10.2007r. do 17.04.2008r.,

tj. o czyn z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

I. uznaje oskarżonego A. W. za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, z tą zmianą, że czyn ten kwalifikuje jako wypadek mniejszej wagi z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 283 kk i przy zastosowaniu art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 283 kk w zw. z art. 64 § 1 kk orzeka wobec niego karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres jego zatrzymania w dniu 01.02.2013r. oraz tymczasowego aresztowania od 22.09.2013r. przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

III. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i nie wymierza mu opłaty.

Sygn. akt VIII K 389/13

UZASADNIENIE

Sąd poczynił w sprawie następujące ustalenia faktyczne:

W dniu 31.12.2012r. oskarżony A. W. remontował mieszkanie kolegi przy (...) w L.. Po zakończeniu prac, oskarżony wspólnie z kolegą wypili alkohol (szampana i po trzy piwa). Następnie oskarżony udał się w stronę domu.

Przy tej samej ulicy co znajomy oskarżonego zamieszkiwał pokrzywdzony Z. S.. Tego dnia również spożywał alkohol. Ok. 17.00 pokrzywdzony zabrał z domu pieniądze w kwocie 100zł i udał się po alkohol do sklepu na rogu ul. (...)i (...). Zakupił tam szampana, 0,7 l wódki i piwo.

Wychodząc ze sklepu pokrzywdzony natknął się na oskarżonego, któremu – na jego prośbę – dał 2 zł na piwo. Obydwaj mężczyźni spotkali się na tyłach sklepu, gdzie razem wypili piwa (...). Gdy pokrzywdzony próbował odejść, oskarżony zaczął go nagabywać aby wypić resztę alkoholu, którą dostrzegł w torbie. Pokrzywdzony nie zgadzał się. Wówczas oskarżony wyrwał mu z ręki butelkę po piwie i uderzył nią w głowę Z. S.. Od tego ciosu pokrzywdzony przewrócił się. Chwilę potem został trzykrotnie kopnięty w głowę. Następnie oskarżony wyjął z kieszeni spodni pokrzywdzonego resztę pieniędzy jaką uzyskał po zakupach – kwotę 70 zł. Ponadto zabrał torbę z alkoholem, po czym oddalił się z miejsca zdarzenia.

Pokrzywdzony o własnych siłach udał się do miejsca zamieszkania (300 m dalej). Tam sąsiedzi obandażowali mu głowę i wezwali policję.

Wskutek zdarzenia pokrzywdzony nie doznał istotnych obrażeń ciała i z tego powodu nie korzystał z pomocy lekarza.

Oskarżonego zatrzymano dopiero w dniu 01.02.2013r.

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego A. W. – k. 24, 46, 105, 107, 108,
- zeznania świadka Z. S. – k. 3, 10, 15, 18, 106-108,
- protokół oględzin miejsca zdarzenia – k. 6,
- protokół zatrzymania – k. 17.

A. W. był już w przeszłości karany za czyny z art. 208 dkk, art. 199 dkk, art. 210 § 1 dkk, art. 279 § kk w zw. z art. 64 § 1 kk oraz art. 14 § 1 kk w zw. Z art. 278 § 1 kk.

Dowody:

- karta karna – k. 27-28,
- odpisy wyroków skazujących – k. 30-31, 32-33.

A. W. nie przyznał się do zarzutu. Wyjaśnił, że wracając od kolegi do domu, zatrzymał się przy sklepie obok dworca (...), gdzie za pieniądze otrzymane od znajomego, nabył dwa piwa. Do sklepu, w którym pokrzywdzony robił zakupy w ogóle się nie zbliżał i z pokrzywdzonym alkoholem nie spożywał.

Powyższych ustaleń faktycznych Sąd dokonał w oparciu o zeznania pokrzywdzonego i częściowo wyjaśnienia samego oskarżonego.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w tej części, w której zaprzecza on udziałowi w zdarzeniu. Kwestią bezsporną w sprawie był fakt, że oskarżony pojawił się w pobliżu miejsca zdarzenia. Natomiast odnośnie sprawstwa Sąd w całości dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonego. Wprawdzie pokrzywdzony pojawiając się przed sklepem znajdował się pod działaniem alkoholu, nie mniej jednak jego relacja i opis sprawcy były konkretne i nie zawierały wątpliwości. Tym samym stały się dla Sądu przekonujące. Z. S. opisał oskarżonego jako osobę mierzącą około 170cm i kulejącą. Zaobserwował, że oskarżony oddalając się szybko z miejsca zdarzenia, kulał na jedną nogę (k.107). W

toku postępowania dowodowego Sąd ustalił, że oskarżony ma w jednej nodze amputowaną stopę. Porusza się bez kul i podczas chodzenia kuleje. Ponadto pokrzywdzony podał szereg szczegółów, w tym ile pieniędzy pozostało mu po zakupie alkoholu, jakiej marki piwa wspólnie wypili. Te okoliczności dodatkowo uwiarygodniły świadka.

Niezależnie od powyższego pokrzywdzony rozpoznał oskarżonego na okazanych mu zdjęciach. Rozpoznanie to nie było kateryczne (na 90% - k. 107). W kolejnym okazaniu - przez lustro weneckie - pokrzywdzony nie miał już wątpliwości co do osoby sprawy i takie stanowisko prezentował już do końca procesu.

Powyższe argumenty przesądziły o tym, że Sąd dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonego i poczynił w oparciu o nie opisane powyżej ustalenia.

Czyn oskarżonego polegający na użyciu przemocy (uderzeniu butelką w głowę i kopaniu) w celu odebrania pieniędzy i torby z alkoholem wyczerpał znamiona występku rozboju, stypizowanego w przepisie art. 280 § 1 kk. Biorąc pod uwagę okoliczności zdarzenia i jego skutki, Sąd ocenił, że stanowił on wypadek mniejszej wagi, o którym traktuje art. 283 kk. Za taką oceną popełnionego czynu przemawia przede wszystkim skala przemocy użyta przez oskarżonego. Z pozoru pokrzywdzony otrzymał groźny dla zdrowia cios butelką w głowę. Jednakże okazało się po zdarzeniu, że pokrzywdzony doznał lekkiego zranienia. Nie pozostawiło ono nawet zasinienia w miejscu uderzenia (mówi o tym wprost pokrzywdzony na k. 106). Natomiast kopnięcia również nie mogły być mocne, ponieważ oskarżony z powodu amputowanej stopy, nie mógł ich zadać w sposób dotkliwy. Pamiętać przy tym należy również, że był on pod wpływem alkoholu, co również miało wpływ na siłę ciosów. Najlepszym dowodem niewielkiej skali przemocy był brak obrażeń ciała, które skłoniłyby pokrzywdzonego do wizyty u lekarza. Na marginesie można dodać, że pokrzywdzony nie musiał się przewrócić wskutek samego uderzenia. Sam bowiem znajdował się pod wpływem alkoholu. W tym zakresie wyłoniły się zresztą wątpliwości, ponieważ pokrzywdzony zeznając po zdarzeniu informował policję, że był pod wpływem wcześniej wypitego alkoholu, a mimo to zaniechano ustalenia stanu jego nietrzeźwości.

Ponadto o zakwalifikowaniu czynu jako wypadku mniejszej wagi przesądziła również kwota zrabowanego mienia. Zamykała się ona sumą 100zł. Obiektywnie nie była to kwota duża. Co znamienne, sam pokrzywdzony oświadczył, że nie rości żądań finansowych w stosunku do oskarżonego (k. 108).

Oskarżony omawianego czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, określonych w art. 64 § 1 kk. Był on już bowiem w przeszłości karany – wyrokiem tut. Sądu Rejonowego z dnia 02.10.2006r. ws. II K 723/06 - za umyślnego przestępstwo podobne z art.13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 17.10.2007r. do 17.04.2008r. (k. 31).

Orzekając karę w stosunku do oskarżonego, Sąd doszedł do przekonania, że kara dziesięciu miesięcy pozbawienia wolności będzie karą adekwatną do stopnia jego winy i społecznej szkodliwości jego czynu.

Z uwagi na fakt, że oskarżony był w nieodległej przeszłości karany za przestępstwa przeciwko mieniu, a kolejnego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, Sąd uznał, że w stosunku do oskarżonego nie zachodzą podstawy do warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary.

Zdaniem Sądu brak jest pozytywnej prognozy w zakresie przestrzegania przez oskarżonego porządku prawnego. Był on już w przeszłości karany za rozbój, a mimo to dla zdobycia alkoholu i relatywnie niewielkiej kwoty, zdecydował się popełnić przestępstwo. Oskarżony działał z niskich pobudek, tj. chęci zysku poprzez popełnienie przestępstwa z użyciem przemocy. Tego rodzaju postawa pozwala stwierdzić, że dotychczasowa kara nie osiągnęła wobec oskarżonego pokładanych w niej celów, w tym nie zapobiegła popełnieniu kolejnego przestępstwa. W związku z tym, Sąd uznał, że oskarżony jest sprawcą już dalece zdemoralizowanym. Opisaną postawą okazał lekceważący stosunek dla prawa własności osób trzecich, jak również orzeczonych dotychczas kar.

Ponadto Sąd orzekając karę bezwzględną pozbawienia wolności miał na względzie potrzebę kształtowania świadomości prawnej lokalnej społeczności, w której funkcjonuje oskarżony. Również współmieszkańcy i krąg znajomych oskarżonego muszą, na jego przykładzie, przekonać się, że popełnianie przestępstw nie popłaca, a skazanie

na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania stanowi swego rodzaju szansę na zmianę postawy i poszanowanie zasad porządku prawnego, której zlekceważenie spowodować może orzeczenie dolegliwej kary, w tym kary bezwzględnej pozbawienia wolności.

Na poczet powyższej kary Sąd w oparciu o przepis art. 63 § 1 kk, zaliczył oskarżonemu okres jego zatrzymania w dniu 01.02.2013r. oraz tymczasowego aresztowania od 22.09.2013r. przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

Z uwagi na trudną sytuację materialną oskarżonego Sąd zwolnił go od kosztów sądowych i opłaty, stosownie do przepisów art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych.